

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Medlem	Journalnummer	Kontor	
	400.C.2-0	EUK	17. maj 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1-2 af 14. april, nr. 3-4 af 21. april samt 5-176 af 2. maj 2005 (ad L 137).

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 59:

”Kan ministeren bekræfte, at TEF art. 18, som er overført som art. I-10 i forfatningen, (om Unionsborgerskabet) via domspraksis har udvidet rækkevidden af de individuelle rettigheder?”

Svar:

EF-traktatens art. 18 og art. 19, der er videreført i art. I-10, giver unionsborgere en række individuelle rettigheder. Det gælder fri bevægelighed og opholdsret på medlemslandenes område, valgret og valgbarhed til Europa-Parlamentet og ved kommunale valg i det medlemsland, hvor den pågældende har bopæl, beskyttelse i tredjelande hos ethvert medlemslands diplomatiske og konsulære myndigheder på samme vilkår som statsborgere fra dette medlemsland, ret til at henvende sig på et af forfatningstraktatens 21 sprog til Europa-Parlamentet og EU's institutioner, herunder Den Europæiske Ombudsmand og rådgivende organer. Som i den nuværende traktat fremgår det, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette.

Det fremgår af EU-Domstolens praksis, at en unionsborger har ret til ophold i en anden medlemsstat direkte i medfør af EF-traktatens art. 18, stk. 1. Retten til ophold er dog underlagt de begrænsninger og betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne dertil. Begrænsningerne fremgår især af de tre direktiver om opholdsret for henholdsvis pensionister, studerende og øvrige ikke erhvervsaktive personer, hvor retten til ophold især er betinget af, at de pågældende personer kan forsørge sig selv. EU-domstolen har fastslået, at de pågældende begrænsninger skal anvendes under overholdelse af fællesskabsrettens almindelige principper, herunder navnlig proportionalitetsprincippet. Det fremgår endvidere af EU-Domstolens praksis, at en unionsborger, der har lovligt ophold i en anden medlemsstat i medfør af unionsborgerskabet, i alle situationer, der henhører under fællesskabsrettens materielle anvendelsesområde, har ret til ligebehandling med værtslandets egne borgere.

Der henvises endvidere til afsnit 3.3 i Udenrigsministeriets redegørelse til Folketinget om traktat om en forfatning for Europa samt besvarelsen af spørgsmål nr. 30.